

29 Ekim 1914 Den 29 Ekim 1923 E

– Sami Biber · 29 Ekim 2016

29 EKİM 1914 DEN 29 EKİM 1923 E

Evet..Bu gün 29 Ekim 2016. Yani Cumhuriyetimizin ilan edilışinin 93. Yıldönümü.

Cumhuriyet Bayramımız bütün milletime kutlu olsun.

Öncelikle " Kim o 2. Resimdeki Yumurcaklar diyelim mi? Ya da en son karedeki aile fotoğrafı? Veyahut da 4.Resimdeki biraz da Atatürk'e benzeyen adam? Veyahut da şu 5. Resimdeki başında fes olan, sert bakışlı Paşa? Kim bunlar?

Hepsini tanıyacaksınız az sonra

29 Ekim deyince Türkiye'de her kime sorarsanız sorun aklına elbette cumhuriyetin ilanı gelecektir. Ancak yine bir 29 Ekim günü başlamıştır o cumhuriyete giden yol.

29 Ekim 1914 Tarihinde yaşananlar yaşanmasaydı bu gün Türkiye'de bir cumhuriyet idaresi olur muydu? Çok büyük bir ihtimalle yine olurdu. Ancak 29 Ekim 1923 tarihinde olmazdı. Ya da ne bileyim İngiltere örneğinde olduğu gibi sembolik bir padişahımız olurdu ama yönetim şeklimiz aslında cumhuriyet olurdu.

Mesela 29 Ekim 1914 de yaşananlar olmasaydı I. Dünya Savaşı yine olurdu ama biz o savaşın içinde olmazdık.

Peki etrafımızda büyük bir dünya savaşı olurken ucu bize dokunmayan- bir savaş mümkün olabilir miydi? Bunlar elbette tartışılabilir ama kesin bir gerçek var: 29 Ekim 1914 de İki Alman gemisi olan Goben ve Breslav (Bizdeki adlarıyla Yavuz ve Midilli...3. Resim) Rus limanları olan Odesa ve Sivastopol'u - gönderlerinde Türk bayrağı ve içindeki askerleri Osmanlı er ve subayı kıyafetli olarak- olarak vurmasaydı, bu olayın hemen arkasından Rusya 1 Kasım 1914 de Osmanlı Devletine savaş ilan etmeseydi, onu 5 Kasımda İngiltere ve Fransa takip edip onlar da savaş açmasaydı her şey çok daha farklı olabilirdi.

İşin ilginç tarafı Osmanlı Devletinin bütün kaderini değiştiren kişi bir Alman Amiraliydi. Rus limanlarının bombalanması fikri sadece onun fikri miydi yoksa Enver- Talat-Cemal Paşa üçlüsünün bir tezgahı mıydı? Tamamen kukla durumunda olan padişah 5. Mehmet Reşat'ın bu olaydan haberi var mıydı, yok muydu bunlar hep askıda kalan sorular olsa da Alman Amiral

Wilhelm Anton Souchon (4. Resim) aslında 29 Ekim 1914 de Sivastopol ve Odesa'yı değil Dolmabahçe Sarayını bombaladığının farkında bile değildi. Eğer ona bu izni ya da emri başta padişah olmak üzere bazı Türk devlet yöneticileri ya da doğrudan doğruya kendi kralı Wilhelm vermiş idiyse onlar da asıl bombaladıkları hedefin Dolmabahçe Sarayı, dolayısıyla da Osmanlı Devleti olduğunu büyük ihtimalle akıllarının ucundan bile geçirmiyorlar yahut da umursamıyorlardı.

29 Ekim 1914 Osmanlı Devletinin sonunu hazırlayan dinamit fitilinin ateşlendiği gündü ancak 1914 ü bir bütün olarak ele alırsak bu tarih dünyadaki dört büyük hanedanın da sonunu hazırlayan bir tarihti. Yani bir yerde 29 Ekim 1914 sadece Osmanlıların değil Osmanlı ile birlikte I. Dünya Savaşına girmiş olan dört büyük hanedanın da tahtını salladı ve devirdi

Bu büyük savaş bitip, sular tamamen durulduğunda Almanya'da artık ne Hohenzollern hanedanı ne de Wilhelm adında bir Kral kalmıştı. Hanedan sona erdiği gibi Wilhelm ve sülalesi Almanya'dan sürgün edildiler. Avusturya'da da durum farklı değildi. Ne Kral Karl kaldı ne de Habsburg hanedanı. Onlar da Avusturya'dan sürüldüler. I. Dünya Savaşının ne galibi ne de mağlubu olan Rusya'da vaziyet çok daha kötü oldu zira Bolşevik devrimciler Çar Nikola ve bütün ailesini acımadan katlettiler ve böylece Romanof Hanedanı diye bir şey kalmadı yer yüzünde.

Osmanlı Devletine gelince:

1 Kasım 1922 den itibaren artık Devlet olarak Osmanlı Devleti diye bir şey kalmadı. İşin komik tarafı da devletin padişahları ve diğer yönetici kadro hiç bir zaman bu devlete Osmanlı Devleti dememiş hep "Devlet-i Aliyye" Demişlerdi.

Her neyse...

1 Kasım 1922 de Saltanat kaldırıldı. Böylece artık Devlet-i Aliyye ya da bizim hep kullandığımız şekliyle Osmanlı Devleti tarihe karıştıyordu. Padişah sıfatını ve unvanını son taşıyan Vahdettin ("Vahüddin " ya da "Vahideddin" olacak diye itiraz eden olmaz inşallah) saltanatın kaldırılmasından sadece 16 gün sonra bir İngiliz savaş gemisi olan Malaya ile Malta'ya gitti. Daha sonra Mısır Hidivi kendisini Mekke'ye davet edince Mekke'ye gitmeye hazırlandıysa da bu davetin arkasında kendisindeki halifelik unvanının Kral Hüseyin'e devrettirilmesi gibi sinsi bir planın olduğunu anlayınca vazgeçti ve İtalya'nın San Remo şehrine yerleşti (Ne yazık ki Sevr Antlaşmasının metni, taslağı bu şehirde hazırlanmıştı.)

Evet...Padişah Vahdettin gitmişti ama Osmanlı Hanedanı aynen devam ediyordu ve Osmanlı hanedanından Abdülmecit Efendi(4. Resimdeki sert bakışlı, paşa kıyafetli kişi) TBMM tarafından belirlenmiş olsa da Halife unvanı ile Dolmabahçe Sarayında yaşıyordu.

İşte bu ortam içinde 29 Ekim 1923 e gelindi

Aslında 29 Ekim 1923 ün sinyalleri 23 Nisan 1920 de ve bilhassa 20 Ocak 1921 Tarihli anayasada net bir şekilde ilan edilmişti.

Yani henüz düşmanın yurttan tamamen temizlenmediği bir dönemde TBMM " Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" Demişti. Saltanatın kaldırılması da zaten bu maddenin bir gereği değil miydi? Kısacası aslında bir çocuk doğmuştu. O çocuğun adı de belliydi ama o adın açık bir şekilde telaffuz edilebilmesi için vatandaşın bu fikre alıştırılması gerekiyordu. Yüzlerce senedir süren bir geleneğin birden bire değişmesi o kadar kolay değildi

29 Ekim 1914 den dokuz yıl sonra 29 Ekim 1923 de Cumhuriyet ilan edildi. Kim bilir Mustafa Kemal belki de, hatta çok büyük bir ihtimalle 29 Ekim tarihini özellikle seçmişti cumhuriyeti ilan etmek için.

Böylece Dolmabahçe Sarayındaki Osmanlı Hanedanına ve hanedanın başındaki Halife Abdülmecit Efendi'ye " Size artık bu yeni devlette yer yok. " denmiş oldu. Ama her şeye rağmen Osmanlı hanedanı yurttaydı ve Abdülmecit Efendi de halife idi.

3 Mart 1924 de TBMM 431 sayılı kanunu çıkartarak bu kanunla Osmanlı hanedanından her kim varsa (eşikteki- beşikteki) hepsini Türk vatandaşlığından çıkardı ve ülke sınırlarını terk etmeleri için erkeklere 72 saat, kadınlara ise on gün izin verdi ancak Halife Abdülmecit Efendi hemen o gün, yani 3 Mart 1924 günü akşamı Çatalca'da bekleyen Simplon ekspresine bindirilip eline çıkışı olan ama dönüşü olmayan bir pasaport verilerek yurt dışına gönderildi. Trajikomik olan ise Abdülmecit Efendiye verilen pasaportun üzerindeki damga pullarında hâla son padişah Vahdettin'in tuğrasının olmasıydı.

15 Mart 1924 tarihi itibariyle artık Osmanlı hanedanından hiç kimse yoktu Türkiye topraklarında. Toplamda 164 kişi yurt dışına gönderilmişti kimi trenle Avrupa'ya, kimi vapurla Lübnan'a ve Mısır'a gittiler ve zamanla dünyanın dört bir bucağına dağıldılar.

Hanedanın kadın mensuplarına 1952 yılında, erkek mensuplarına ise ancak 1974 yılında tekrar Türkiye'ye dönme izni verildi.

Kısaca, bir 29 Ekim günü başladı her şey ve bir başka 29 Ekimde bitti . Cümlelerin son noktası ise 15 Mart 1924 tarihinde kondu.

Şimdi gelelim yukarıda 2. Resimdeki yumurcıklara.. O sevimli yumurcıkların kim olduğuna.

Fotoğrafta yer alanlar, Son Osmanlılardan Osman Selahattin Osmanoğlu'nun kızı Ayşe Gülnev Osmanoğlu'nun çocuklarıdır. Yani son jenerasyon Osmanlılar... Soldan sağa, Lysander Cengiz, Tatyana Aliye, Maximillian Ali, Ferdinand Ziya ve Cosmo Tarık.

Eğer bir gün Osmanlı Devleti yeniden kurulursa işte bu babası İngiliz(Nicholas Sutton adında bir emlakçı), Annesi Osmanlı olan yumurcıklardan birine " Padişahım çok yaşa" Diyeceğiz. Son resimde gördüğünüz anneleri Ayşe Gülnev Osmanoğlu (Sutton) Hanımefendi Valide sultan olacak, yine aynı resimdeki Nicholas Sutton ise Baba Sultan. ("Padişah kızı olan hanım sultanların erkek çocuklarının padişah olmadıklarını biliyorum" deyim de hemen itiraz etmeye hazırlananların hevesleri kursağında kalsın))))))))) Bir fanteziydi sade.)

Yok yok merak etmeyin Onlar inanın Türkiye Cumhuriyetini bu cumhuriyetin toprakları içinde yaşayan bazı beyinsizlerden çok daha iyi anlıyor ve Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu Mustafa Kemal'e herkesten daha fazla minnet duyuyorlar

Demem o ki bence o sevimli çocuklar elbette çok yaşasın. Dünyanın tüm çocukları gibi onlar da sağlıklı, mutlu ve huzurlu olarak yaşasın. Ama herkes kendisine vatan edindikleri topraklarda geçmişin acılarını unutarak yaşasın. (Ki unutmuş gitmişler zaten) Bizler de kendi ülkemizde kendi cumhuriyetimize sahip çıkarak, başımıza gereksiz efendiler getirmeyi hayal etmeden, hür ve bağımsız bir şekilde yaşayalım. .(Bu arada Ayşe Gülnev Osmanoğlu(Sutton) artık aynı zamanda bir Türk vatandaşıdır ve her yıl yazın Türkiye'ye, Bodrum'a gelir çocuklarıyla.)

"Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti" Dedikten sonra sözlerimi Atatürk'ün bir vecizesi ile tamamlıyorum

" Benim naçiz vücudum bir gün elbet toprak olacaktır. Lakin Türkiye Cumhuriyeti ilelebed payidar kalacaktır"

Tekrar Bayramın kutlu olsun aziz milletim.